

'BEIDE PARTIJEN GOOIDEN VOORTDUREND OLIE OP HET VUUR'

Ruzie Catharina kent geen winnaars

Vorige week mislukte een laatste poging om de verhoudingen tussen het Catharina Ziekenhuis in Eindhoven en zijn vier dermatologen te herstellen. De schade voor alle betrokkenen is groot. Een analyse.

Voor de vier dermatologen die vorig jaar in aanvaring kwamen met het Catharina Ziekenhuis, is het doek gevallen.

Eind vorige week maakte het Eindhovense ziekenhuis bekend dat de voltallige maatschap dermatologie definitief op straat wordt gezet. Daarmee mislukte een laatste poging om de verhoudingen tussen de strijdende partijen te herstellen.

Afgelopen september onthulde Medisch Contact dat dermatologen Gertruud Krekels, Judith Ostertag, Marc Verhaegh en Simone van der Geer in aanvaring waren gekomen met de bestuurstop van het ziekenhuis. Uit een interview met de dermatologen dat maandag in de Volkskrant verscheen, blijkt dat aan het conflict jaren van wrijving voorafgingen, onder meer over het ondertekenen van de nieuwe toelatingsovereenkomsten, de exploitatie van een eigen privékliniek buiten het ziekenhuis, de uitbreiding van de maatschap en de faciliteiten en productie binnen het ziekenhuis. Maar de bom barstte uiteindelijk als gevolg van de omstreden commerciële activiteiten van de specialisten.

Het ziekenhuis verweet hen dat zij zonder toestemming een eigen praktijk voor onverzekerde cosmetische zorg binnen het ziekenhuis waren gestart, en later dat zij het ziekenhuis zouden uithollen door patiënten naar hun eigen privékliniek in Venray te verwijzen. Dat leidde er uiteindelijk toe dat bestuursvoorzitter Piet Batenburg een streep haalde door hun toelatingsovereenkomsten, die op 17 mei zouden eindigen. Twee maanden geleden werden de medisch specialisten bovendien per direct op non-actief gezet, vanwege een waslijst aan aanvullende klachten van het ziekenhuis. Die schorsing werd door het Scheidsgerecht Gezondheidszorg, de arbitragerechtsbank die bemiddelt bij conflicten tussen artsen en ziekenhuizen, echter ongedaan gemaakt.

In een zeer afgewogen tussenvonnis over de vraag of de opzegging van de toelatingsovereenkomst gerechtvaardigd was, oordeelde het scheidsgerecht begin deze maand dat de strijdende partijen

opnieuw met elkaar aan tafel moesten in een laatste poging de verhoudingen te herstellen. Dat Batenburg en de specialisten elkaar na dat gesprek weer vergevingsgezind in de armen zouden sluiten, leek bij voorbaat echter al uitgesloten. Daarvoor is er het afgelopen jaar te veel gebeurd.

Olie op het vuur

Uit de dramatisch afgelopen ruzie in Eindhoven zijn twee belangrijke lessen te trekken. De eerste is dat het in dergelijke gevallen verstandiger is om eerst eens tot tien te tellen. Een analyse op basis van stukken en gesprekken leidt tot de conclusie dat bestuursvoorzitter Batenburg in deze zaak met de gang naar het scheidsgerecht wel erg snel naar de wapens heeft gegrepen. Het inzetten van zulk zwaar geschut, maakt verzoening onwaarschijnlijk. In april oordeelde het scheidsgerecht dat er te weinig grond was voor de schorsing. En in het tussenvonnis begin deze maand staat ondubbelzinnig dat de aan de dermatologen 'verweten gedragingen niet zo ernstig zijn dat zij de opzegging van de toelatingsovereenkomst kunnen rechtvaardigen'. Ook de dermatologen valt hierin iets te verwijten. Hun reactie op de voorgenomen opzegging van hun toelatingsovereenkomst zorgde voor een verdere verwijdering. Ze weigerden het gesprek met het ziekenhuis, terwijl dat deel uitmaakt van die procedure. In plaats daarvan kozen zij voor een keiharde tegenaanval op Batenburg, door hem in een civiele rechtszaak persoonlijk aansprakelijk te stellen voor hun schade. Het scheidsgerecht spreekt in het tussenvonnis dan ook van een 'uit de hand gelopen conflict, waarbij beide partijen voortdurend olie op het vuur hebben gegooit'. De tweede les betreft de valse start bij het oprichten van de privékliniek. Het valt te betwijfelen of het zo ver zou zijn gekomen als de dermatologen pas na kristalheldere toestemming van de raad van bestuur van start waren gegaan met een eigen praktijk voor onverzekerde cosmetische zorg.

Schade

De schade voor alle betrokken partijen is groot, in de eerste plaats voor het Catharina Ziekenhuis. Binnenkort moet het scheidsgerecht beslissen over de hoogte van de schadevergoeding die de dermatologen krijgen. Dat kan voor het ziekenhuis wel eens heel onvoordelig uitpakken. Uit stukken in handen van Medisch Contact blijkt dat de dermatologen bij het scheidsgerecht ieder een voorschot op de schadevergoeding van 750.000 euro hebben geëist. Bovendien eisen de medisch specialisten dat hen een lening van enkele tonnen wordt kwijtgescholden. Ten slotte willen zij dat het ziekenhuis hun praktijkopvolgers verplicht hen de goodwill voor hun praktijk te vergoeden. Omdat

die opvolgers daar mogelijk weinig voor voelen, is het denkbaar dat het ziekenhuis uiteindelijk ook voor deze kosten opdraait. Het afscheid zou het ziekenhuis dus vele miljoenen kunnen kosten. Al even schadelijk is het conflict voor de reputaties van Batenburg en de dermatologen. Ook dat is jammer, want allen hadden tot voor kort een glanzende staat van dienst (zie kader 'Hoofdrolspeleers'). Batenburg heeft de afgelopen vijf jaar veel goeds gedaan door het Catharina Ziekenhuis meer bedrijfsmatig aan te sturen. De dermatologen versterkten het ziekenhuis door een hoogwaardig en goedlopend huidkankercentrum op te bouwen. Kortom: er zijn in deze zaak alleen maar verliezers. ■

HOOFDROLSPELERS

Piet Batenburg

Bestuursvoorzitter Piet Batenburg (59) van het Catharina Ziekenhuis is een arts die eind jaren negentig in het bestuurswerk terechtkwam. Vanaf 1983 werkte hij als internist in het Zuiderziekenhuis (nu: Maasstad Ziekenhuis) in Rotterdam, een functie die hij sinds 1996 combineerde met het voorzitterschap van het medisch stafbestuur. In 2000 werd hij directeur zorg van het eveneens Rotterdamse Sint Franciscus Gasthuis, dat destijds zwaar in de problemen zat. Na het vertrek van de toenmalige topman kreeg Batenburg in 2001 de leiding in handen, en wist hij het ziekenhuis door budgetdiscipline en productieverhoging weer gezond te maken. In de herfst van 2008 stapte hij over naar het grotere Catharina Ziekenhuis in Eindhoven, dat destijds in een bestuurscrisis zat. Afgelopen jaren slaagde Batenburg erin zowel de omzet als de winst sterk te laten stijgen. Smet op zijn blazoën is de onverzoelelijke houding die hij in deze periode tegenover verschillende medisch specialisten innam. Een gerenommeerde arts die

Batenburg goed kent, anoniem wil blijven maar niets met de conflicten met de dermatologen en (eerder) de internisten te maken heeft, omschrijft hem als een 'emotionele man met een kort kontje', die bij conflicten zwaar inzet waardoor hij later moeilijk een stap terug kan doen.

Dermatologen

Tot voor kort speelden dermatologen Gertrud Krekels, Judith Ostertag, Marc Verhaegh en Simone van der Geer een belangrijke rol in het Catharina Ziekenhuis. Het afgelopen decennium heeft hun maatschap zich sterk geprofileerd door te specialiseren op de behandeling van huidkanker. In 2004 openden de dermatologen een zeer succesvol huidkankercentrum in het ziekenhuis, dat vier jaar later volledig werd vernieuwd. Het centrum past naadloos in de kernactiviteit oncologie, dat het Catharina Ziekenhuis als een van zijn twee speerpunten ziet. Dat hun indrukwekkende praktijk nu in duigen ligt, is echter mede te wijten aan hun niet oplossingsgerichte instelling.